

РЕШЕНИЕ

№ 22829

гр. София, 02.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 03.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **3913** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.

Образувано е по жалба на МД С., гражданин на Б. срещу отказ за издаване на виза от 26.2.2025 г., издаден от завеждащ Консулската служба на Посолството на Република България в Д., И..

Жалбоподателят твърди, че е поискал издаване на виза „Д“ – за посещение с цел обучение в Русенския университет „Ангел Кънчев“, редовно обучение. Платил е дължимите за обучението такси, но въпреки това му е отказана виза. Органът е приел за недоказани фактите, без да обсъди многобройните доказателства.

В писмените бележки твърди, че дирекция „Миграция“ не би могла да извърши проверка относно целта и условията на престой, а само документална такава. Обжалваният акт е немотивиран – не се съдържат конкретни фактически основания по чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ. Направени са хипотетични разсъждения относно целта и условията за пътуване. Жалбоподателят е приет за студент и е платил такса. Това, че е налице административно забавяне за да дойде през летния семестър не може да му се вмени във вина. Представени са всички необходими документи за издаване на виза.

Ето защо моли да се отмени оспорения отказ. Претендира разноски.

Ответникът – завеждащ Консулската служба на Посолството на Република България в [населено място], И., моли жалбата да се отхвърли като неоснователна. Оспореният акт е мотивиран. Твърди, че се доказват основанията за отказ – в случая те са установени от компетентните органи и се изразяват в това, че е налице висок миграционен риск. Страната масово се използва като транзитен пункт за миграция.

СГП не взе становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Жалбоподателят е подал заявление за виза „Д“. В заявлението е описал, че е гражданин на Б. и иска да посети страната с цел обучение. Средствата, с които разполага, са в брой. Приложил е паспорт, документ, удостоверяващ че е приет за студент, декларация от родителите, че ще финансират издръжката му, приложени са документи, удостоверяващи последното, здравна застраховка и др.

Видно от писмо от дирекция „Миграция“ към Областна дирекция на МВР – Р. се установява, че жалбоподателят, заедно с още други апликанти, са подали заявления да започнат обучение в Русенския университет „Ангел Кънчев“. Установява се, че от началото на 2025 г. са подадени и са отказани 50 бр. молби за издаване на виза „Д“, с цел обучение там. Извършен е анализ на миграционната обстановка, като данните потвърждават, че почти 100 % от приетите и допуснати в страната мигрират към З. Европа. От всички реално влезли студенти през периода 2015-2025 г., 200 студенти, от Б., И. и П., само един гражданин на И. е завършил курса на обучение през първата година, един – от П.. Приложен е анализ на миграционната обстановка от тези страни. Изпратено е писмо и до Русенския университет от дирекция „Миграция“ с препоръки относно приема на студенти.

Извършен е анализ на приетите студенти от И., Б. и П., като е констатирано, че от започнали обучението си 22-ма студенти, към датата на писмото /15.2.2025 г./ се обучават шестима. На 14 са наложени ПАМ „връщане в страната по произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“, а спрямо двама в момента се води производство по налагане на ПАМ. Направен е изводът, че обучението в страната ни се използва като транзитен пункт за емиграция в З. Европа. За настоящата година са подадени 45 бр. молби за виза, през зимния семестър, т.е. в средата на учебната година. Всички молби са бланкетни като описание и приложени документи.

Териториална дирекция на Държавна агенция „Национална сигурност“ [населено място] е извършила съгласувателна процедура по процесното заявление за издаване на виза, като е дала отрицателно становище, но не поради това, че е налице заплаха за националната сигурност, а поради предпоставките на чл. 10 ал. 1, т.1 7 ЗЧРБ, видно от писмо от ДАНС от 5.5.2025 г.

Съдът, като взе предвид установеното от относимите по делото писмени доказателства, намира следното от правна страна.

Жалбата е подадена в срок, от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на оспорване акт. Ето защо съдът намира, че жалбата е допустима.

По основателността ѝ.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ, видно от заповед № 3/16.1.2025 г., както и заповед № 95-00-26/16.1.2025 г. на министъра на външните работи, в рамките на предоставените му правомощия. Спазена е предписаната от закона форма.

Отказът е в достатъчна степен мотивиран. Действително, в него е посочен чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ, като е цитирана нормата, както и са изложени съображения, съвпадащи с част от становището на дирекция „Миграция“, цитирано по-горе относно възможността да се започне обучение през февруари 2025 г. – средата на годината.

Заповедта е издадена както на български, така и на английски език – този, на който е подадена и молбата за виза.

При постановяването на оспорения акт ответникът не е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила. Видно от събраните и обсъдени по-горе доказателства жалбоподателят, на разбираем за него език, е имал възможност да опише целта и условията на своето пътуване, както и да представи доказателства в тази насока.

Ответникът е постановил обжалвания отказ с мотив, че са налице предпоставките на чл. 10, ал. 1, т. 17 - не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване

Предвид установеното от по делото съдът намира, че следва да се направи извод, че са налице предпоставките на цитираната норма.

Предвид становището на дирекция „Миграция“, както и предвид изложените в нея факти съдът намира, че не може да се направи извод за това че жалбоподателят е доказал достоверността на заявената цел за подаване на виза- започване на редовно обучение, по средата на учебната година.

Спазена е целта на закона – в случая разрешението за издаване на виза се дава с оглед осъществяване на реално обучение, каквото предвид изложените по-горе факти не може да се направи категоричен извод, че ще бъде осъществено.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради което следва да се отхвърли; не се установи незаконосъобразност по смисъла на чл.146 АПК на обжалваното решение.

По разноските. Ответникът не претендира такива, поради което и съдът не следва да се произнася по разноските.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на МД С., гражданин на Б., персонален номер 24184643 срещу отказ за издаване на виза от 26.2.2025 г., издаден от завеждащ Консулската служба на Посолството на Република България в Д., И..

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.